

PYÖRÄRETKI SEINÄJOKI - PARIKKALA

PYÖRÄILIMME (SINIKKA JA TAPANI) NOIDEN PAIKKAKUNTIEN VÄLIN, EI KUITENKAAN SUORAAN VAAN KAINUUN KAUTTA MM. PUOLANGAN JA SUOMUSSALMEN KAUTTA.

YLEISTÄ: MIKSI TEHDÄ TÄLLAINEN MATKA.

YKSI MERKITTÄVÄ TEKIJÄ ON HAASTAA ITSENSÄ. EI VÄHITEN MERKITYSTÄ ON MYÖS SILLÄ, ETTÄ YLEENSÄ KULJETTAJANA TOIMINUT TAPANI EI OLE VOINUT JATKAA AUTOILUA LÄÄKÄRIN YSTÄVÄLLISESTÄ HUOLENPIDOSTA JOHTUEN.

KOLMAS AJATUS ON PÄÄSTÄ SUHTEELLISEN VAPAASTI LIKKUMAAN ILMAN AUTOA JA VIELÄPÄ HIEMAN PITEMPIÄ MATKOJA KUIN KÄVELLEN. YLEISET KULKUNEUVOT OVAT SIITÄ EPÄMUKAVIA, ETTÄ NIIDEN SUUNTAA, AIKATAULUA JA PYSÄHDYSPAIKKOJA YKSITYINEN HENKILÖ EI SAATA VAIKUTTAA, EMMEKÄ TIEDÄ VOIKO ESIMERKIKSI VR: KÄÄN AINA VAIKUTTAA OMIIN AIKATAULUIHINSA.

MOTIIVI TÄLLAISELLE MATKALLE TÄYTYY OLLA OLEMASSA, JOTTA SITÄ VOI JATKAA SATEESTA, TUULESTA JA KYLMÄSTÄ HUOLIMATTA JA VAIKKA NÄLISSÄÄN. MEILLÄ OLI USEITA MOTIIVIN AIHEITA. ENSIMMÄINEN OLI PÄÄSTÄ MUKAVASTI KESÄSEUROIHIN ÄHTÄVÄLLE. SIINÄ SAMALLA VOISIMME VIERAILLA LASTENLASTEN LUONA. TOINEN MOTIIVI OLI MOIKATA TAPANIN SISARTA VÄHÄN YLEMPÄNÄ

POHJANMAALLA, HIMANGALLA. KOLMAS TEKIJÄ OLI AJAA YLVIESKAN KAUTTA, JOSSA TIEDETTIIN OLEVAN ERINOMAINEN SALAATTIRUOKAPAIKKA, KING MEAL. NELJÄS MOTIIVI OLI JATKAA SUOMUSSALMELLE JA RAATTEEN TIEN MUSEOON, SILLÄ SINIKAN ISÄ OLI TALVISODASSA RAATTEEN TIEN TAISTELIJANA, SELVISI SIELTÄ HENGISSÄ JA KERROTAANPA HÄNEN AMPUNEEN KONEKIVÄÄRILLÄ ALAS VENÄLÄISEN HÄVITTÄJÄKONEEN. VIIDES MOTIIVI OLI NÄHDÄ MUUTAMA MIELENKIINTOINEN MAISEMA, KUTEN KOLI, KERIMÄEN KIRKKO JA PUNKAHARJU EDELLÄ MAINITTUJEN KOHTEIDEN LISÄKSI. KUUDENTENA MOTIIVINA OLI SE KAIKKEIN VOIMAKKAIN ELI PÄÄSTÄ EHJIN NAHOIN TAKAISIN KOTIIN.

NÄMÄ OLIVAT ALKUASETELMAT. JOSSAKIN LOPPUVAIHEESSA KERTOMUSTA NÄYTÄMME RETKEN MAHDOLLISTANEET TARVIKKEET JA VIMPAIMET KUTEN PYÖRÄT, LEIRIITYMISVÄLINEET, VAATETUS JNE.

OLISIMME ILMEISESTI MATKUSTANEET MATKAN HELSINKI - SEINÄJOKI PYÖRILLÄ, MUTTA HEINÄKUUN ALKUPUOLI OLI LIIAN KIIREINEN JA SITEN JÄI LIIAN VÄHÄN AIKAAN YLI KOLMEN SADAN KILOMETRIN MATKAAN. TOISEKSEEN HALUSIMME KYLLÄ VÄLTÄÄ RUUHKAISINTA SUOMEA.

Olimme siis saaneet viehättävän hirsimökin yöpaikaksemme Kuhmon liepeillä vähän matkaa Tulijärven majoilta. Oikeastaan olisi tehnyt mieli hieman vielä venytellä makuulavitsalla, sillä olimme lämmittäneet mökkiä ja peti veti puoleensa, kääriytymään ja suojautumaan sillä ulkona näytti jälleen olevan sateinen ja koleahko keli.

Toisaalta kovin pitkä viivyttelykään ei ollut paikallaan sillä ruokavarastomme oli olematon, puolikas energiapatukkaa jäljellä ja palan painikkeeksi pullosta vettä, mistä lie tankattu. Mutta sillä lähdettiin liikkeelle. Ensin raahasimme pyörät sen hankalan taipaleen kunnes pääsimme soratielle ja siitä asfalttitielle.

Meno tuntui tässä vaiheessa rutiinilta. Odotimme, että jokin huoltopiste voisi olla teiden risteyksessä, jossa Lieksan tie erkaantuu Nurmeksen tiestä. Petyimme, ei siinä ollut mitään. Ei kuin sinnikkäästi eteenpäin. Kartan mukaan maisemissa oli useampia vaaramaisemia. Ja niin olikin. Tosin isoimmat kummut eivät osuneet juuri tien kohdalle, tiekin silti nousi ihan riittävästi. Laskuja olisimme toivoneet enemmän.

Kun olimme ajelleet reippaat neljäkymmentä kilometriä näimme jonkin rakennuksen. Sinikka kävi sieltä kysymässä, josko he tietäisivät, löytyykö lähimailta tai mistään ruokapaikkaa. Ruoka oli ajoittain tullut tärkeäksi tekijäksi, sillä niitä vaaramaisemia ei jaksakaan pelkällä energiapatukalla. tai sen puolikkaalla. Niin ja sitäpaitsi useimmat ihmiset syövät ainakin kerran päivässä. Kokis tuntui antavan voimaa enemmän. Sinikka sai

vastaukseksi että kyllä siinä melko lähellä on sellainen kuin Annukan kahvila. Siis lähellä, joo-o kahdenkymmenen kahden kilometrin päässä. Noo, eiköhän sitä sinne jaksaa.

Kahvila löytyi Nurmijärven kyläyhteisön tuntumasta. Ja kahvila oli ilmeisesti jonkinlainen kokoontumispaikka. oikein "vakioasiakkaita" jne. Saimme tuhdit pitsat siellä, teet ja kahvit päälle ja niin näytti jälleen oikein valoisalta. Nyt ei ollut Lieksaan enää kuin reilu kolmekymmentä kilometriä ja sade laantumaan päin vaikka vielä kastelikin.

Pankajärven maisema toi eloa muuten aika yksitoikkoiseen metsämaisemaan, jota saimme ajaa kymmeniä kilometrejä. Siitä jatkoimme suoraan Lieksaan. Siellä kyselimme huoltoasemalta, mistä löytäisimme majapaikan. Ystävällinen rouvashenkilö neuvoi lähes kädestä pitäen, monenko mutkan takaa sellainen löytyisi. Ja niin me löysimme Timitran leirialueen ja saimme jopa mökin sieltä. Tosin näytti yleisesti ottaen, että suomalaiset eivät olleet erityisen laajasti matkustelemassa näin sateisena kesänä, koska mökkejä ei ollut tarvinnut varata ja yhtä lukuunottamatta olimme onnistuneet saamaan mökin ja yhden kerran hotellin.

Jätimme enimmäkseen tavarat mökkiin ja ajelimme vielä tutustumaan Lieksan keskustaan, sen iltaelämään. Sitä ei ollut juuri nimeksikään. Lieksa vaikutti suunnilleen samankokoiselta kuin Kuhmo, paljon hiljaisempi vain. Ehkä Kuhmossa vilkkautta lisäsi kamarimusiikin tilaisuudet. Lieksassa oli vasta tulossa vaskiviikko, jota emme jääneet odottelemaan. Tapaamamme henkilöt kaupungilla olivat varsin puheliasta porukkaa eikä siinä ollut edes alkoholilla osuutta.

Täälläkin oli varsin vaikea löytää ruokapaikkaa. Kävimme eräässä pizzeriassa. Otimme sieltä kuviakin, emme niitä laita sivuille koska se kiellettiin.

Kävimme kirkon tuntumassa mutta se ei ollut enää auki ja se vaikutti jotenkin luotaantyöntävältä. Olisi tietenkin hienoa ollut tutustua siihen. Aikataulusyistä se ei käynyt päinsä, sillä olimme aamulla menossa laivalla Kolille. Sen vuoksi piipahdimme myös laivarannassa arvioimassa, kauanko kestää leiripaikasta sinne ajaa.

Timitran leirialueella oli jonkin verran muitakin ihmisiä, jopa ulkomaalaisia (pyöräilijöitä) mutta emme päässet jutun juureen hänen tai heidän kanssaan. Timitra ei ole hassumpi paikka. Siellä on hienompiakin mökkejä tai huviloita kuin meillä oli mutta meille riitti peruspaketti.

Päivän saldo:

Ilman ruokaa ei kannata lähteä pitkälle matkalle painavien varusteiden kanssa.

Suurin osa Via Kareliaa on melko yksitoikkoista metsää ja harjua, joskin silloin tällöin vesistöjä maisemaa elävöittävässä. Asutusta on kerrassaan vähän. Joten kontaktit jäävät myös vähälle.

Päivän ajokilometrit kaikkineen olivat 112 km.

Lieksalla on mielenkiintoinen sijainti Pielisen rannalla. Niinpä laivaliikenne on elementti, joka monelta muulta paikkakunnalta puuttuu. Sitä soisi kehitettävän lisää (sanoo entisenä purjehtijana kirjoittaja).

Maaseudun autioituminen on oikeastaan murheellista. Läheskään kaikilla ihmisillä ei ole auvoiset olot suurissa asutuskeskuksissa.

Varusteet kestäneet hyvin lukuunottamatta yhtä matkamittaria, jolle vesi oli liikaa.